

Msza polowa w Starej Żuczce koło Czerniowiec.

Odpoczynek w polu

ostrzeliwanie Przemyśla, który już w dniu 3. czerwca został zdobyty. Wyparciu z linii obronnej z nad Sanu, Rosyanie zatrzymali się na drugiej silnej pozycji, która koło Mościsk i na zachód od Krakowca i Lubaczowa zamykała drogi do Lwowa. Ale armie sprzymierzone nie dały się zatrzymać w swym zwycięskim pochodzie. Rosyanie zostali zwyciężeni, ale uczepili się jeszcze raz fortyfikacji, jakimi otoczyli Lwów. Obsadzili w kierunku Dniestru grzbiet za potokiem Szczerek, tak, że ich skrzydło południowe mogło się oprzeć o przyczółek mostowy Mikołajów i trzymali na północ od Lwowa — przeciw klinowi przełamującemu armii Mackensena — Zółkiew i wyżyny pod Rawą Ruską. Tak przyszło do jeszcze jednej bitwy pod Lwowem.

Armia Böhm Ermollego zbliżyła się dnia 20. czerwca do pozycji lwowskich i zaraz następnego dnia rozpoczęła atak, który główna siła wykonała na front zachodni i północno zachodni Lwowa, podczas gdy prawe skrzydło przedzierało się przez potok Szczerek w kierunku Dornfeldu. W ciągu 21. czerwca front atakowy, otaczając zaatakowane części pierścienia, dotarł do nich, a artyleria obrabiała fortyfikacje, tak, że już 22. czerwca rano można było podjąć decydujące szturm. Pierwszy sukces osiągnęła wiedeńska dywizja obrony krajowej o godz. 5 rano, wzięwszy szturmem zamykający gościniec janowski fort Rzęsna polska. Potem szybko jedna po drugiej padły inne fortyfikacje, tak, że komendant armii mógł o godz. 4 po południu odbyć wjazd do Lwowa. W tym samym czasie zajęła armia Mackensena Zółkiew i przełamała ostatni opór koło Rawy Ruskiej.

W czasie pierwszych dwóch miesięcy ofensywy armie sprzymierzone wygrały sześć wielkich bitew, wydarły nieprzyjacielowi przeszło 40.000 kilometrów kwadratowych terenu galicyjskiego i Królestwa Polskiego, wzięły do niewoli około 1000 oficerów i 400.000 żołnierzy oraz zdobyły 350 dział i 800 karabinów maszynowych.

Z walk w Polsce: Rosyjski rów strzelecki w Miechocinie pod Tarnobrzegiem.

Sila armii rosyjskiej została w ten sposób złamaną. Zwycięskie armie idąc na Wschód z północy i południa — dokonały ostatecznego pogromu Rosyan, zmusiwszy ich do opuszczenia Królestwa Polskiego i ucieczki w głąb państwa.

Tak więc rozpoczęta w dniu 2 maja wielka ofensywa w Galicyi stała się ogólnym pogromem armii rosyjskich na ziemiach polskich, gdzie po roku tych krwawych zapasów światowych rozstrzygnął się los wojny.

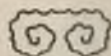
Szpital w pałacu „pod Baranami” w Krakowie.

(Do ilustracji na str. 6 i 13).

Szpital „pod Baranami”!... Kto zna mury starego Krakowa, ten wie, jakie znaczenie ma pałac „pod Baranami” w historii zabytków grodu podwawelskiego.

Jakże zmienne są losów koleje! — Ktoby pomyślał nawet jeszcze przed rokiem, że ten wspinały, tkwiący w beztrosce pałac, stanie się cichą przystanią dla rannych na polu walki, że tu... w tym świetnym pałacu znajdą ukojenie i lek rany i blizny!

A jednak stoło się! Oto w ciągu roku znalazło w pałacu tym, zamienionym na szpital, kilkaset rannych czułą i troskliwą opiekę. Roztacza ją komendant szpitala dr. Baxa i starszy lekarz dr. Józef Schlank, który niestrudzenie pracuje dla dobra powierzonych jego opiece pacjentów, a pomaga mu dzielnie dr. Türschmidt i cały personal szpitalny z gronem troskliwych pielęgniarek.

Z walk w Polsce: Zburzony przez Rosyan most kolejowy na Wistoce koło Dębicy.

Z walk w Polsce: Wybuch granatu przy torze kolejowym.